

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - ဉာဏ်လင်းထွန်း

အချိန်စားသခင်

(စောင်ယူချိန်)

(Chapter 1239 - 1253)

စာစဉ် - ၈၀

အခန်း - ၁၂၃၉
(သူတော်စင် ဖြစ်လာပြီ...)

မြေကမ္ဘာနဂါးက အလွန်ကြီးမားပြီး မြေပြင်ပေါ်တွင် ရွှေလျားနေသည့် တောင်တစ်လုံးနှင့် ဆင်တူသည်။ ထိုသားရဲ ရွှေလျားလာသည့် လမ်းတစ်လျှောက် ဆယ်မီတာခန့်ရှည်လျားသည့် ခြေရာများ ကျန်နေခဲ့သည်။

သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော်ကို သွေးနီရောင် စွမ်းအင်လှိုင်းများက ဝန်ရံလျက် ရှိသည်။ ရေခဲသွေးချပ်ဝတ်နှင့် တွဲမြင်လိုက်ရချိန်တွင် သူ့ပုံစံမှာ အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းနေ၏။

အကန့်အသတ်မဲ့သော သူတော်စင် စွမ်းအင်များက သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှ ထွက်ပေါ်နေပြီး အိုရှင်းယန်၊ အရူးအရက်သမားနှင့် ဘလက်ကီတို့ထံသို့ ရေခဲလေပြင်းများ တိုက်ခတ်လာသည်။

" အရမ်း ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်.. ဒီလောက် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရန်သူကို ဇောင်ယုချန် ဘာလို့ ပြဿနာ သွားရှာလဲ မသိဘူး..."

အိုရှင်းယန်က အံ့သြသင့်နေသည်။ နဂါးကျောထက်တွင် ရပ်နေသူက ငရဲမှတတ်လာသည့် သေမင်းနတ်ဘုရား တစ်ပါးနှင့် တူပြီး အရာအားလုံးကို ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်းရှိသည်။

" သူ မြန်မြန်နဲ့ လိုက်မှီလာတာပဲ...." ဘလက်ကီက ရယ်မောသည်။

ငွေရောင်ဝတ်စုံနှင့် သူတော်စင် ယန်ရှိက သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော် နောက်တွင် ရပ်နေရာမှ...

" ကြောင်ဖက်တီး... မင်းက သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော်ကို လှည့်စားပြီး ထွက်ပြေးနိုင်မယ်လို့ ထင်နေတာလား.. မင်းက အင်မော်တယ် ကျောင်းတော်ကို တော်တော် လျော့တွက်တာပဲ..."

" ဇောင်ယုချန် ဘယ်မှာလဲ..." သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော်က အေးစက်စွာ မေးသည်။

" သူ့ကို ထွက်လာပြီး အသေခံဖို့ ပြောလိုက်..."

ယခုတွင် သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော်က ဒဏ်ရာများ လုံးဝ ပျောက်ကင်းသွားပြီး အထွတ်အထိပ် အဆင့်ကို ပြန်ရောက်နေလေပြီ။

" ဇောင်ယုချန်က ယင်ယန်သမုဒ္ဒရာထဲ ဝင်သွားပြီ... ငါ မင်းကို သတ်ဖို့ လက်သည်းတစ်ချက်ပဲလိုတယ်..."

ဘလက်ကီက မောက်မာစွာ ပြောနေရင်း တစ်ပြိုက်နက် အရူးအရက် သမားကို စိတ်ဖြင့် ဆက်သွယ်ကာ...

"အရူးအရက်သမား.. မင်းရဲ့ ကျင့်ကြံခြင်းအဆင့်က မြင့်မားတယ် မဟုတ် လား... ငါ သူတို့ကို သတ်ဖို့ မင်းကို အခွင့်အရေးပေးမယ်..."

အရူးအရက်သမားက ခေါင်းခါယမ်းပြီး

" မဟုတ်ဘူး... ငါ နောက်ထပ် ဘယ်တော့မှ သတ်ဖြတ်တာတွေ မလုပ် တော့ဘူးလို့ ကျိန်ဆိုထားတယ်... အဲလိုမှ မဟုတ်ရင် ငါ တစ်သက်လုံး အရက်သောက်ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး.. အရက်မသောက်ရတာက သေတာ ထက် ဆိုးတယ်..."

" မင်း သူတို့ကို သတ်စရာမလိုဘူး... ခဏဖိနှိပ်ထားလိုက်ရုံပဲ..."

" မလုပ်နိုင်ဘူး... ငါသူတို့ကို မတော်တဆ သတ်မိသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မ လဲ... ငါမစွန့်စားချင်ဘူး..."

ဘလက်ကီက အရူးအရက်သမားကို သတ်ချင်လာသည်။

" အဲ့တာဆို မင်းက ဘာအသုံးကျလဲ..."

" ဘာမှ အသုံးမကျဘူး..."

အရူးအရက်သမားက အေးအေးလူလူပင်... အနီးရှိ ကျောက်တုံးတစ်တုံး ဆီ လျှောက်သွားပြီး ထိုင်ချကာ အိတ်ထဲမှ ဝိုင်များ ထုတ်ယူပြီးသာ သောက် နေတော့သည်။ သူက တကယ်ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ အစီအစဉ် မရှိချေ။

ဘလက်ကီ စကားများက သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော်နှင့် သူတော်စင် ယန်ရှိတို့ကို ဒေါသထွက်စေခဲ့သည်။

" ဘယ်လောက် မောက်မာတဲ့ ကြောင်ဖက်တီးလဲ.." သူတော်စင် ယန်ရှိ အသံက အေးစက်နေသည်။ " ငါ မင်းရဲ့ ခြေထောက်လေးချောင်းကို အရင် ဖြတ်ပြစ်ရတာပေါ့... ပြီးမှ မင်း မောက်မာနိုင်သေးလား ငါကြည့်မယ်..."

ဘလက်ကီက ဇောင်ယုချန် မွေးမြူထားသည့် ကြောင်ဖြစ်ကြောင်းမှန်း လူတိုင်းသိပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို သတ်လိုက်ခြင်းက ဇောင်ယုချန်၏ ခြေလက်များကို ဖြတ်လိုက်သလိုပင်။

" ဒီကြောင်က ကိုင်တွယ်ဖို့ မလွယ်ဘူး..." သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည် တော်က အေးစက်စွာ ပြောသည်။ " ယောင်ရှန်း... မင်း သူတော်စင် ယန်ရှိ နဲ့ လိုက်သွား... ဇောင်ယုချန် ဘယ်မှာလဲဆိုတာ သူတို့ကို ဖိနှိပ်ပြီး မေးလာ ခဲ့..."

" ဟုတ်ကဲ့..."

ယောင်ရှန်းလည်း နဂါးပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီး ပင်လယ်ဘက်သို့ ဦးတည်ထွက် လာသည်။ သူက တိုင်ယင် ရှေးဟောင်းမြို့တော်မှ ထွက်ပြေးခဲ့သော်လည်း သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော် ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ရပြန်၏။

ဤတစ်ကြိမ်တွင် သူ့ကို လက်စားချေမည့်အစား သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော်က သွေးကျွန်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။

လက်ရှိတွင် ယောင်ရှန်း မျက်လုံး လေးလုံးမှာ အနီရောင် အလင်းတန်း များဖြင့် တောက်ပနေပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း သည့် သင်္ကေတများ ရှိနေသည်။ သူ သူတော်စင်အော်ရာမှာလည်း ယခင်က ထက် ပိုအားကောင်းနေလေပြီ။

ဘလက်ကီက တကယ်တမ်းတွင် ဇောင်ယုချန် အဆင့် ပတ်လည်တွင်သာ ရှိသည်။

တိုင်ယင် ရှေးဟောင်းမြို့တော်တွင် သူတော်စင် ယန်ရှိကို ကာကွယ်နိုင် ခြင်းမှာ ဝက်ပါကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်းဆိုလျှင် သူက သူတော်စင် ယန်ရှိထက် များစွာ အားနည်းသည်။

စွမ်းအင် ကွာခြားချက် ရှိနေသော်လည်း ဘလက်ကီက အမူအရာ မပျက် သွားချေ။

" လာတိုက်ခိုက်လေ... ငါက ဘယ်သူ့ကို ကြောက်ရမှာလဲ..." ဘလက်ကီ က လူသားတစ်ယောက် သကဲ့သို့ မတ်တပ်ရပ်ပြီး ယောင်ရှန်းနှင့် သူတော်စင် ယန်ရှိတို့ ရှေ့သို့ လျှောက်လာသည်။

" မင်း သေချင်နေတာလား..."

သူတော်စင် ယန်ရှိက ကြေးပြားတစ်ပြားကို ထုတ်ယူပြီး စိတ်စွမ်းအင်များ ကို သွပ်သွင်းသည်။ ထိုကြေးပြားက ချက်ချင်းပင် တောင်တစ်လုံးအရွယ်ခန့် ကြီးမားသွားပြီး ဘလက်ကီထံ ပျံသန်းသွားသည်။

" ဝုန်း..."

ကြေးပြားနှင့် ရင်ဆိုင်မိသည်နှင့် ဘလက်ကီလည်း ယင်ယန်သမုဒ္ဒရာထဲ

သို့ လွင့်ထွက်သွားတော့သည်။

ယင်နှင့်ယန် အပြန်အလှန် ပေါင်းစပ်သွားသောအခါ ရေများက ပူလောင်နေပြီး အနီရောင်ချော်ရည်များ သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ ဘလက်ကီ ကျဆင်းသွားသည့် နေရာမှ အသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး အောက်ခြေထိ နစ်မြုပ်သွား၏။

"ဟမ့်... တစ်ချက်တောင် မခံနိုင်ဘဲ သောက်ကြီးသောက်ကျယ် ပြောနေတယ်..."

သူတော်စင် ယန်ရှိက လှောင်ပြောင်ပြီး အိုရှင်းယန်နှင့် အရူးအရက်သမားတို့ကို စိုက်ကြည့်သည်။

"ဇောင်ယုချန် ဘယ်မှာလဲ ပြောစမ်း..."

ယောင်ရှန်းက အခြား တစ်ဖက်မှ သူတို့ထံ လာနေသည်။ အိုရှင်းယန်က အားကောင်းသည့် ခန္ဓာကိုယ်ရှိသော်လည်း အဆင့်နိမ့် သူတော်စင်များကိုသာ တိုက်ခိုက်နိုင်၏။ ယောင်ရှန်းနှင့် သူတော်စင် ယန်ရှိတို့ သကဲ့သို့ အားကောင်းသော ကျင့်ကြံသူများဖြင့် ရင်ဆိုင်ရပါက သူမ လွတ်မြောက်သွားလျှင်ပင် ကံကောင်းသည်ဟု ပြောရမည် ဖြစ်သည်။

"အရူးအရက်သမား.... ငါတို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ..." အိုရှင်းယန်က အရူးအရက်သမားကို ကြည့်သည်။ လက်တလောတွင် သူမ အားကိုးစရာဟူ၍ အရူးအရက်သမားသာ ရှိတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

အရူးအရက်သမားက ဖုံးကွယ်ခြင်း ဝင်္ကပါထဲ ငေးကြည့်နေရင်း ပျော်ရွှင်စွာ ပြောလာသည်။

"ဇောင်ယုချန် သူတော်စင် ဖြစ်သွားပြီ...."

သူတော်စင်ယန်ရှိနှင့် ယောင်ရှန်းတို့လည်း အံ့သြသင့်သွားပြီး အရူး

အရက်သမား ကြည့်နေသော နေရာကို ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ထိုနေရာတွင် ဘာမှ မရှိချေ။

သူတော်စင်ယန်ရှိက ဒေါသတကြီးဖြင့် လက်သီး ဆုပ်ကာ ...

"ခွေးကောင်... မင်းငါတို့ကို လိမ်ရဲတယ်လား..."

သို့သော် သူ့စကားမဆုံးခင်တွင် မြေပြင် တစ်ခုလုံး တုန်ခါလာ၏။

"ဝုန်း..."

ဖုံးကွယ်ခြင်းဝင်္ကပါထဲမှ ဓားချီများ ပျံ့လာပြီး ဓားမိုးရွာသကဲ့သို့ သူတော်စင် ယန်ရှိနှင့် ယောင်ရှန်းတို့ အပေါ် ကျဆင်းသည်။

"ဇောင်ယုချန် ဒီနားမှာ ရှိတယ်..."

သူတော်စင် ယန်ရှိက တုန်လှုပ်စွာဖြင့် ဓားချီများကို တားဆီးရန် ကြေးပြား ထုတ်ဖော် အသုံးပြုလိုက်သည်။

ဟောင်ရှန်းလည်း သူ့ လက်မောင်းကို ဝှေ့ယမ်းပြီး တစ္ဆေဘုရင်သံကြိုးကို မနားတမ်းလှည့်ပတ်ကာ ဓားချီများအားလုံးကို ပြန့်ကျဲစေသည်။

ဓားချီများ အားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားချိန်တွင် ဇောင်ယုချန်က ဖုံးကွယ်ခြင်း ဝင်္ကပါထဲမှ တစ်လှမ်းခြင်း လမ်းလျှောက်ထွက်လာလေပြီ။ သူက အဖြူရောင်ဝတ်ရုံကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး လက်နှစ်ဖက် နောက်ပစ်ထားသည်။

သူတော်စင်အလင်း ခုနစ်ဆယ့်နှစ်ခုက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို စက်ဝိုင်းသဏ္ဌာန် လှည့်ပတ်နေလျက်ပင်။

"အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က တကယ်ပဲ သူတော်စင်အဆင့်ကို ရောက်သွားတာလား..." အိုရှင်းယန် အံ့သြသင့်နေမိသည်။

ဇောင်ယုချန်၏ ထွတ်မြတ်ချီစွမ်းအင်လှိုင်းများက ယခင်ကထက် ပိုအားကောင်းလာသည်။ သူက ပုံမှန်အတိုင်း ရပ်နေသော်လည်း ထက်ရှု

သည့် အော်ရာများ ဖြာထွက်နေသည်။

" ဇောင်ယုချန် မင်း နောက်ဆုံးတော့ ထွက်လာပြီပဲ... ဒီနေ့က မင်းသေ တဲ့ နေ့ ဖြစ်စေရမယ်..."

ကြောက်စရာကောင်းသည့် အမူအရာဖြင့် ယောင်ရှန်းက ဇောင်ယုချန် ထံသို့ ပျံသန်းလာသည်။

" ဝှစ်..."

တစ္ဆေဘုရင် သံကြိုးက အရင်ဆုံး ပျံသန်းသွားပြီး ရှည်လျားသည့် နဂါး တစ်ကောင် သကဲ့သို့ပင်။ တစ္ဆေဘုရင်သံကြိုးထိပ်တွင် သူတော်စင်ဦးခေါင်း ရှိနေပြီး ထိုဦးခေါင်းက ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော စွမ်းအင်နှင့် အစိမ်း ရောင်မီးတောက်များ တောက်လောင်နေသည်။

ယောင်ရှန်းက အဆင့်မြင့်သူတော်စင် အထွတ်အထိပ်အဆင့်တွင် ရှိနေ သောကြောင့် ဆန်းကြယ် အဆင့်သို့ ရောက်နေသည့် သူတော်စင်များကိုပင် အချိန်အတိုင်းအတာ တစ်ခုထိ တိုက်ခိုက်နိုင်သည်။

သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော်က ယောင်ရှန်းမှာ ဇောင်ယုချန်ကို အနိုင်ယူနိုင်သည်ဟု ခံစားမိသောကြောင့် ဝင်မတိုက်ခိုက်ဘဲ အဝေးမှသာ ရပ်ကြည့်နေသည်။ သူက ဇောင်ယုချန် ငါးမြို့နယ်ဖျက်ဆီးခြင်း အဆောင် သုံးလာအောင် ယောင်ရှန်းကို ဖိအားပေးစေလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်ငြား ဇောင်ယုချန်က တည်ငြိမ်လျက်ပင်။

" ငါမင်းကို သတ်ချင်နေတာ တော်တော်ကြာနေပြီ.... အခု ငါမင်းကို အဆုံးသတ်ပေးမယ်..."

" ဝှစ်..."

ရှေးဟောင်း အသူရာချောက်ဓားက ဇောင်ယုချန် ရှေ့တွင် ပျံဝဲနေသည်။

သူ လက်ညှိုး ညွှန်လိုက်လျှင် ရှေးဟောင်း အသူရာချောက်ဓားက ထက်ရှု သည့် အလင်းတန်းအသွင်ဖြင့် ပြေးထွက်သွား၏။

"ဘန်း..."

တစ်ချက်တည်းနှင့်ပင် တစ္ဆေဘုရင်သံကြိုးက ရှေးဟောင်း အသူရာ ချောက်ဓား၏ တိုက်ခိုက်မှုကို မခံနိုင်ပဲ ပျက်ဆီးလေသည်။

"ဘယ်လို ဖြစ်ပြီး ဓားကို မခံနိုင်တာလဲ...."

ယောင်ရှန်းလည်း အံ့သြသင့်နေလေပြီ။ ထို့နောက် ပျက်ဆီးသွားသည့် တစ္ဆေဘုရင်သံကြိုးကို လွင့်ပစ်ပြီး သူတော်စင် ကျင့်စဉ်တစ်ခု ထုတ်ဖော်သည်။ ရုတ်ချင်းပင် ကြီးမားသည့် သွေးနီရောင်လက်သည်း ပုံရိပ် နှစ်ခု ထွက်ပေါ်လာပြီး ရှေ့သို့ တိုက်ခိုက်သည်။

ဇောင်ယုချန်က တည်ငြိမ်စွာ ရှေ့သို့ လျှောက်လာရင်း လက်ညှိုး ဝှေ့ယမ်း ပြီး ရှေးဟောင်း အသူရာချောက်ဓားဖြင့် ထပ်မံ ခုတ်ပိုင်းသည်။ ဓား အလင်းက လက်သည်းပုံရိပ်နှစ်ခုကို ဖောက်ထွင်းပြီး ယောင်ရှန်းခန္ဓာကိုယ် ကို ပိုင်းဖြတ်သွားသည်။

ယောင်ရှန်းခန္ဓာကိုယ်မှာ တစ်ခြမ်း ဖြတ်တောက် ခံလိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။

"ဝုန်း..."

ဇောင်ယုချန်က ယောင်ရှန်း ဦးခေါင်းကို ရိုက်ချက်ပြီး ဦးခေါင်းခွံ ကျိုးပဲ့ စေသည်။ သူက ယောင်ရှန်း ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြန်ပေါင်းစည်းခွင့် မပေးတော့ ချေ။

သူတော်စင် ယန်ရှီ မတိုက်ခိုက်ရသေးခင်မှာပင် ယောင်ရှန်းက သေဆုံး သွားပြီ ဖြစ်သည်။ သူတော်စင် ယန်ရှီလည်း အသက်ပြင်းပြင်း ရှုထုတ်လိုက် ပြီး အံ့သြသင့်သော မျက်လုံးများဖြင့် ငေးကြည့်နေမိသည်။

ဇောင်ယုချန်က ကြောက်စရာကောင်းသော အမြန်နှုန်းဖြင့် တိုးတတ်လာသည်။ ရက်အနည်းငယ်သာ ရှိသေးသော်လည်း အဆင့်မြင့် သူတော်စင် အထွတ်အထိပ် အဆင့်တွင် ရှိသည့် ယောင်ရှန်းမှာ ခဏတာအတွင်း သေဆုံးသွားရသည်။

သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော် မျက်လုံးများပါ ကျဉ်းမြောင်းနေပြီ ဖြစ်သည်။

" မင်း သူတော်စင် အဆင့်ကို အခုမှ ရောက်လာပေမဲ့ ဆန်းကြယ် သူတော်စင် အဆင့်အောက်က လူတွေတောင် မင်းကို မယှဉ်နိုင်တော့ဘူး... ငါ ဒီနေ့မင်းကို သတ်မှရမယ်... မင်းလွတ်မြောက်ပြီး သန်မာလာတာကို ငါ ခွင့်မပြုနိုင်တော့ဘူး..."

ဆန်းကြယ် သူတော်စင် အထွတ်အထိပ် အဆင့်သို့ ရောက်နေသည့် မြေ ကမ္ဘာ ကောင်းကင်နန်းတော် သခင်ပင် သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည် တော်၏ တိုက်ခိုက်မှု တစ်ခုကို မခံနိုင်ခဲ့ချေ။ ဇောင်ယုချန်က ထိုအဆင့်နှင့် အလွန် ဝေးကွာနေသောကြောင့် သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော်က ဇောင်ယုချန်ကို သတ်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်နေသည်။

ဇောင်ယုချန်က အိုရှင်းယန်နှင့် အရူးအရက်သမားကို စိတ်ဖြင့် ဆက်သွယ် ရင်း သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော်ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

" အခု သင်္ဘောပေါ်တတ်တော့..."

" ငါတို့ မလုပ်နိုင်ဘူး..." အိုရှင်းယန်က ပြောသည်။ " အဲ့တာက သေခြင်း စိတ်ဝိညာဉ် သင်္ဘော... ငါတို့ လှေပေါ်ရောက်သွားရင် လုံးဝ ပြန်လှည့်လာ နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး..."

" ငါဂရုမစိုက်ဘူး... သင်္ဘောပေါ်သာတတ်တော့... အဲ့တာဆို လှည့်လို့

ရမရ သိလိမ့်မယ်..."

အရူးအရက်သမားက ရှေးဟောင်း သေခြင်းစိတ်ဝိညာဉ် သင်္ဘောပေါ်သို့ တတ်ချင်နေရာ ဇောင်ယုချန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကြားသည်နှင့် စိတ်မရှည် တော့ချေ။

အိုရှင်းယန် လက်ကို ဆုတ်ကိုင်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို ပွေ့ကာ မြှားတစ်စင်း ကဲ့သို့ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ပျံသန်းသွားသည်။

"မင်းတို့ လွယ်လွယ်နဲ့ ထွက်သွားလို့ရမယ်လို့ ထင်လား..."

သူတော်စင် ယန်ရှီက ကြေးပြားကို ထုတ်ယူပြီး အပေါ်သို့ ပစ်လွှတ်သည်။ ထိုကြေးပြားမှ အကန့်အသတ်မရှိသော စွမ်းအင်များ ဖြာထွက်လာပြီး ပိုမို ကြီးမားလာသည်။ ထိုအရာက လေထဲတွင် ပျံသန်းသွားပြီး အရူးအရက် သမားနှင့် အိုရှင်းယန် တို့ကို တိုက်ခိုက်သည်။

အရူးအရက်သမားက လက်တစ်ဆန့်ပြီး ထိုကြေးပြားကို ဖမ်းယူကာ အိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူနှင့် အိုရှင်းယန်တို့က သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ဆင်းသက် လိုက်ကြသည်။ ပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်းဆိုသလို အနက်ရောင်မြူခိုးများထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားတော့သည်။

"ပြေး.... အားကောင်းတဲ့ ရန်သူ ငါတို့ နောက်ကို လိုက်နေတယ်..." အရူး အရက်သမားက ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်သည်။

သူတော်စင် ယန်ရှီလည်း ကြေးပြားနှင့် အဆက်အသွယ် ပျက်တောက် သွားသည်ကို သတိထားမိချိန်တွင် အေးခဲသွားသည်။

ဘာဖြစ်သွားသနည်း။

ထိုကြေးပြားက သင်္ဘောတစ်ထောင် သူတော်စင်လက်နက်ထက်

အားကောင်းသော လက်နက် မဟုတ်လော။ ထိုကဲ့သို့ လက်နက်ကို အရူး
အရက်သမားက မည်သို့ ယူသွားနိုင်သနည်း။

သူက အလွန် အားကောင်းသော လူတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ခဲ့ခြင်းလော။
အကယ်၍ ထိုလူသာ အလွန် အားကောင်းနေလျှင် အဘယ်ကြောင့်
ထွက်ပြေးရသနည်း။

သူတော်စင် ယန်ရှီက အရူးလုပ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားနေရသည်။ သူ
မျက်နှာက ဒေါသကြောင့် အနီရောင် အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီး သူက အရူး
အရက်သမားကို အပိုင်းပိုင်း လုပ်ချင်နေမိသည်။

အရူးအရက်သမားနှင့် အိုရှင်းယန်တို့ သဘောပေါ်တတ်သွားသည့် အချိန်
တွင် သွေးနီရောင် လျှပ်စီးများစွာက ကောင်းကင်ထက်မှ ထွက်ပေါ်လာ
သည်။ ထို့နောက် သဘောကို ဖုံးလွှမ်းနေသည့် အနက်ရောင်မြူခိုးများက
လျင်မြန်စွာ မြင့်တတ်လာ၏။

ထို့နောက် သဘောက ယင်ယန်သမုဒ္ဒရာထဲ စတင် ရွက်လွင့်လေပြီ။

ဇောင်ယုချန်လည်း သေခြင်းနတ်ဘုရား စစ်သည်တော်နှင့် တိုက်ခိုက်
နေရာမှ ရပ်တန့်ပြီး အမြန်နှုန်းကျင့်စဉ် အသံပြုကာ သဘောဆီ ဦးတည်း
ပျံသန်းသွားလေတော့သည်။
